Р Е Ш Е Н И Е
№ 40711

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 31 състав,** в публично заседание на 21.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5807** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 79 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД).

Образувано е по жалба от К. Б. П., действащ лично в качеството си на физическо лице и като физическо лице – едноличен търговец с фирма ЕТ „Джули – Константин Павлов“, срещу Отказ с изх. № 2026-01433/03.04.2026 г. на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД, по подадено заявление с вх. № IN-2026-05390 от 10.03.2026 г., с което е поискано преустановяване на активната обработка и изтриване на личните данни на оспорващия, както и преустановяване подаването на информация за задължения към Централния кредитен регистър (Ц.) при Българската народна банка (БНБ) във връзка с Договор за банков кредит № 77727 от 15.11.2011 г. и Договор за банков кредит № 77805 от 15.11.2011 г., първоначално сключени с „Райфайзенбанк България“ ЕАД.

С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби (чл. 146, т. 4 АПК) и несъответствие с целта на закона (чл. 146, т. 5 АПК). Излагат се съображения, че вземанията по процесните договори за кредит са погасени по давност още през 2018 г. съгласно чл. 110 и чл. 111, б. „в“ от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), тъй като образуваните изпълнителни производства (изп. дело № 711/2012 г. и изп. дело № 712/2012 г. по описа на ЧСИ М. Ц., рег. № 840 на КЧСИ) са прекратени по право поради перемпция на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК с влезли в сила постановления от 2018 г. и 2019 г., като последните валидни изпълнителни действия по тях датират от 2013 г.

Жалбоподателят акцентира, че с подаденото заявление е отправил изрично възражение за изтекла погасителна давност, оттеглил е съгласието си за обработване на данни и е направил категорично волеизявление, че няма да плати задълженията доброволно. Поддържа се, че отпадането на възможността за съдебно и принудително събиране на дълга, съчетано с отказа за доброволно плащане на трансформираното в естествено задължение, води до отпадане на легитимния интерес на кредитора по чл. 6, § 1, б. „е“ ОРЗД и до отпадане на целите на обработването. На това основание за администратора е възникнало задължение по чл. 17, § 1, б. „а“ ОРЗД да изтрие личните данни от собствените си системи, както и по реда на чл. 10 и чл. 24 от Наредба № 22 на БНБ за Ц. да отрази промяната и да преустанови по-нататъшното подаване на данни към Ц.. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на направените по делото съдебно-деловодни разноски.

В съд.з. жалбоподателят К. Б. П., действащ лично в качеството си на физическо лице и като физическо лице – едноличен търговец с фирма ЕТ „Джули – Константин Павлов“, чрез адв.И., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът – „ЕОС Матрикс“ ЕАД, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание и не ангажира допълнително писмено становище по съществото на жалбата, като в изпратената административна преписка поддържа правилността на постановения отказ.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 31-ви състав, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По заявление с вх. № БНБ-36036 от 11.03.2025 г. на К. Б. П. от Българската народна банка е издадена Справка за кредитна задлъжнялост от Ц. с изх. № БНБ-154441 от 21.10.2025 г. От съдържанието на справката е видно, че по партидата на ЕТ „Джули – Константин Павлов“ са подавани активни данни за задължения от „ЕОС Матрикс“ ЕАД (фигуриращо в справката като подател) за два кредита, а именно: кредит с идентификатор № Е. с първоначална сума в размер на 16 623,00 лв. (равностойност на 8 499,20 евро) и балансова експозиция в размер на 17 037,00 лв. (равностойност на 8 710,88 евро), както и кредит с идентификатор № Е. с първоначална сума в размер на 11 074,00 лв. (равностойност на 5 662,05 евро) и балансова експозиция в размер на 11 154,00 лв. (равностойност на 5 702,95 евро).

Безспорно е установено по делото, че посочените вземания произтичат от сключени на 15.11.2011 г. между „Райфайзенбанк България“ ЕАД (цедент) и К. Б. П. / ЕТ „Джули – Константин Павлов“ (кредитополучател) Договор за банков кредит № 77727 и Договор за банков кредит № 77805. Вземанията по тези договори са прехвърлени в полза на „ЕОС Матрикс“ ЕАД по силата на договори за продажба и прехвърляне на вземания (цесия).

Поради неизпълнение на задълженията по кредитите, първоначалният кредитор се е снабдил с изпълнителни титули, както следва:

1. Изпълнителен лист от 28.06.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 29432/2012 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), въз основа на който е образувано изпълнително дело № 711/2012 г. по описа на ЧСИ М. Ц., рег. № 840 на КЧСИ. С Постановление от 25.06.2018 г., влязло в законна сила на 13.07.2018 г., изпълнителното производство по делото е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК поради перемпция.

2. Изпълнителен лист от 25.06.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 29455/2012 г. по описа на СРС, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 712/2012 г. по описа на ЧСИ М. Ц., рег. № 840 на КЧСИ. С Постановление от 08.01.2019 г., влязло в законна сила на 28.01.2019 г., изпълнителното производство по делото също е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК поради перемпция.

По делото няма данни и не се твърди след 2013 г. по изпълнителните дела да са извършвани валидни изпълнителни действия, прекъсващи давността, нито след прекратяването им през 2018 г. и 2019 г. взискателят да е предприел действия за образуване на нови изпълнителни производства.

С писмено Заявление с вх. № IN-2026-05390 от 10.03.2026 г. по описа на „ЕОС Матрикс“ ЕАД К. Б. П., действащ лично и като ЕТ „Джули – Константин Павлов“, на основание чл. 37б от ЗЗЛД и чл. 17 от ОРЗД е отправил искане до администратора за преустановяване на активната обработка и изтриване на личните му данни, както и на основание чл. 24 от Наредба № 22 на БНБ за Ц. – за отразяване на промяната и преустановяване подаването на данни за задълженията му към Ц.. В молбата заявителят изрично е направил възражение за изтекла погасителна давност, оттеглил е съгласието си за обработване на данни и е направил недвусмислено волеизявление, че няма да изпълни доброволно задълженията по договорите, тъй като същите са погасени по давност.

В отговор на подаденото заявление администраторът на лични данни е постановил оспорения Отказ с изх. № 2026-01433 от 03.04.2026 г., подписан от длъжностното лице по защита на данните Д. Б.. В писмото се заявява, че личните данни продължават да са необходими за целите, за които са събрани – управление и събиране на придобитите вземания, включващо осъществяване на контакт с длъжника и изпълнение на задълженията по Наредба № 22 на БНБ за подаване на информация към Ц.. Посочено е също, че погасяването по давност е въпрос на материалното гражданско право и не подлежи на преценка в производството по ОРЗД. Отказът е получен от жалбоподателя на 07.04.2026 г., а жалбата срещу него е подадена в законоустановения 14-дневен срок.

Въз основа на така установените факти съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на оспорването:

Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 79 от ОРЗД субектът на данни разполага с право на съдебна защита срещу актове, действия или бездействия на администратора или обработващия лични данни, като производството се развива пред административния съд по реда на АПК. Обстоятелството, че администраторът е частноправен субект (търговско дружество), не променя публичноправния характер на съдебния контрол, пряко регламентиран от специалния закон. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, обективиращ отказ да се уважи искане за упражняване на права по чл. 17 ОРЗД и чл. 24 от Наредба № 22 на БНБ. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Като извърши съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

На първо място, съдът намира, че оспореният отказ не е нищожен. Понятието за компетентност в публичното право по чл. 146, т. 1 АПК е приложимо към държавните и общинските органи, чиито властнически правомощия са строго нормативно установени. Когато администратор на лични данни е юридическо лице – търговско дружество по смисъла на чл. 4, т. 7 от ОРЗД, адресат на задълженията е самото дружество. Въпросът кой служител подписва кореспонденцията и актовете от името на юридическото лице е въпрос на вътрешна представителна власт и упълномощаване по смисъла на гражданското и търговското право (чл. 36 и сл. от ЗЗД и чл. 235 и чл. 301 от ТЗ). След като дружеството-ответник изрично признава и поддържа акта като изходящ от него и действащ от негово име, евентуалните недостатъци в първоначалното овластяване на служителя (включително изпълняващия функциите на ДЛЗД) са

санирани. Актът обективира надлежната и окончателна воля на администратора, поради което подлежи на цялостен съдебен контрол за материална законосъобразност.

Относно основателността на искането по чл. 17, § 1, б. „а“ от ОРЗД (право на изтриване):

Обработването на лични данни от администратора е законосъобразно само ако е налице някое от лимитативно изброените правни основания по чл. 6, § 1 от ОРЗД. Първоначалното обработване на данните на жалбоподателя е почивало на основанията по чл. 6, § 1, б. „б“ (изпълнение на договор) и б. „е“ (легитимен интерес от събиране на придобитите вземания) от ОРЗД.

По делото е безспорно установено, че образуваните срещу жалбоподателя изпълнителни дела са прекратени по право на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК с влезли в сила постановления на съдебния изпълнител през 2018 г. и 2019 г. поради перемпция. С прекратяването на изпълнителните производства обезсилването на наложените обезпечителни и изпълнителни мерки настъпва по силата на закона. От 2013 г. насам не са предприемани валидни изпълнителни действия, поради което както тригодишната погасителна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД (за лихви и периодични плащания), така и общата петгодишна давност по чл. 110 от ЗЗД (за главниците) са изтекли преди сезирането на администратора.

Съгласно практика на Върховния административен съд (вж. Решение № 12441 от 13.12.2023 г. по адм. д. № 8782/2023 г., Решение № 1497 от 08.02.2024 г. по адм. д. № 7470/2023 г. и Решение № 3956 от 14.04.2025 г. по к.адм. д. № 532/2025 г.), изтичането на погасителната давност лишава кредитора от възможността за принудително съдебно реализиране на вземането и го трансформира в естествено задължение. Единственият законосъобразен способ за удовлетворяване на естествено задължение е доброволното плащане от страна на длъжника (чл. 118 от ЗЗД). Когато длъжникът изрично и недвусмислено се е позовал пред администратора на изтеклата давност и е направил категорично волеизявление, че няма да изпълни задължението доброволно, отпада и последната правна възможност вземането да бъде събрано. В случая ответника не твърди обработване на личните данни с оглед събиране на вземането, за да се приеме, че между страните е налице спор за материално право, който следва да бъде разрешен от общия съд. С това безвъзвратно отпада легитимният интерес на кредитора по чл. 6, § 1, б. „е“ ОРЗД да обработва личните данни на субекта за целите на събиране на дълга. Отпадането на целта на обработването активира безусловното право на субекта на данни по чл. 17, § 1, б. „а“ ОРЗД свързаните с тези вземания лични данни да бъдат изтрити без ненужно забавяне от базите данни и регистрите на администратора.

В оспорения отказ администраторът не се е позовал на необходимост от съхранение на данните за изпълнение на конкретни законови задължения (чл. 17, § 3, б. „б“ ОРЗД) или за защита по висящи правни спорове (чл. 17, § 3, б. „д“ ОРЗД), поради което изключенията от правото на изтриване са неприложими.

Относно искането за коригиране и преустановяване подаването на информация към Ц.:

Съгласно чл. 10, ал. 1 и чл. 17, ал. 2 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. на БНБ за Централния кредитен регистър финансовите институции събират и подават информация за активните кредити на клиентите си и отговарят за нейната вярност, пълнота и съответствие с изискванията за защита на личните данни. Съгласно чл. 5, § 1, б. „г“ ОРЗД личните данни трябва да бъдат точни и при необходимост поддържани в актуален вид. Основната цел на Ц. е да предоставя достоверна информация за реалната кредитна задлъжнялост на лицата. Когато вземането е неподлежащо на принудително събиране и е налице категоричен отказ от доброволно изпълнение, кредитът престава да съществува като активна експозиция, подлежаща на отчитане. Продължаващото подаване на данни за просрочен дълг нарушава принципа за точност на данните

и създава невярна представа за кредитния статус на лицето. На основание чл. 24, ал. 3 във връзка с чл. 10, ал. 3 от Наредба № 22 на БНБ администраторът е длъжен да извърши корекция, като подаде информация за настъпилото изменение и преустанови ежемесечното подаване на данни за тези кредити към Ц..

По изложените съображения оспореният отказ се явява незаконосъобразен – постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 17, § 1, б. „а“ ОРЗД и чл. 24 от Наредба № 22 на БНБ и в несъответствие с целта на закона (чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК), поради което следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде изпратена на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД за произнасяне при задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона: 1. Да изтрие на основание чл. 17, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (ОРЗД) от вътрешните си регистри и електронни бази данни личните данни на К. Б. П., ЕГН [ЕГН], свързани с вземанията по Договор за банков кредит № 77727 от 15.11.2011 г. и Договор за банков кредит № 77805 от 15.11.2011 г.; и 2. Подаде към Централния кредитен регистър при Българската народна банка коригираща информация за промяната по кредит с идентификатор № Е. и кредит с идентификатор № Е., съгласно чл. 10, ал. 3 и чл. 24, ал. 3 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. на БНБ за Централния кредитен регистър, и преустанови последващото ежемесечно подаване на информация за тези кредити към регистъра; като на основание чл. 174 АПК се определи 14-дневен срок за изпълнение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е изцяло основателно. Ответникът „ЕОС Матрикс“ ЕАД следва да бъде осъден да заплати на К. Б. П. доказаните разноски в общ размер на 577,56 евро (включващи 25,56 евро заплатена държавна такса и 552,00 евро договорено и заплатено адвокатско възнаграждение).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ с изх. № 2026-01433 от 03.04.2026 г. на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД, постановен по Заявление с вх. № IN-2026-05390 от 10.03.2026 г., подадено от К. Б. П., ЕГН [ЕГН], действащ лично и в качеството си на едноличен търговец с фирма ЕТ „Джули – Константин Павлов“, ЕИК[ЕИК].

ИЗПРАЩА административната преписка на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за ново произнасяне и уважаване на Заявление с вх. № IN-2026-05390 от 10.03.2026 г., подадено от К. Б. П., лично и като ЕТ „Джули – Константин Павлов“, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на К. Б. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 577,56 евро (петстотин седемдесет и седем евро и 56 евроцента), представляваща направени по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: